

УДК 37.5.014.25

Ярослав Володимирович Павлов,

кандидат педагогічних наук,
старший науковий співробітник
науково-дослідного центру
службово-бойової діяльності
Національної академії
Національної гвардії України,
e-mail: palych.yaroslav@gmail.com

ПРОФЕСІЙНА ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ ОФІЦЕРІВ ВІЙСЬКОВИХ ФОРМУВАНЬ В УКРАЇНІ ЗА МІЖНАРОДНИМИ СТАНДАРТАМИ: ПОГЛЯД НА ПРОБЛЕМУ

У статті визначено необхідність проведення дослідження теоретико-методичних засад професійної підготовки майбутніх офіцерів військових формувань за міжнародними стандартами. Схарактеризовано актуальність, мету, завдання, суперечності, методи дослідження. Окреслено напрям розвитку теми дослідження. Визначено практичну проблему, яка полягає в тому, щоб сформувані у військовослужбовців України відповідні компетентності, які дозволять їм виконувати спільні завдання в багатонаціональному середовищі, та наукову проблему, досліджуючи яку ми переконалися, що наукових праць стосовно вирішення зазначеної практичної проблеми немає, проте є можливість використати сформований науковий апарат для її розв'язання.

Ключові слова: компетентність, професійна підготовка, майбутні офіцери, міжнародні стандарти, багатонаціональне середовище.

Постановка проблеми. Військово-політичний союз, мета діяльності якого – колективний захист демократичних свобод і протидія комуністичній експансії, було утворено 4 квітня 1949 р. у Вашингтоні, де представники 12 країн підписали Північноатлантичний пакт про створення НАТО (Організації Північноатлантичного договору, також Північноатлантичного альянсу). Більше того, в цьому документі увага акцентувалася на тому, що країни-учасниці дбатимуть про колективну оборону, рішуче захищатимуть свободу, спільну спадщину всіх народів та їх цивілізацію, а збройний напад на одну із країн союзу розглядатимуть як напад на них усіх [1, с. 150].

Для країн, які не прагнули стати членами НАТО, а мали інші погляди щодо свого подальшого розвитку, конгресом США на підставі звернення Президента Б. Клінтона була створена альтернатива у вигляді «Програми заради миру», учасницею якої стала у тому числі й Україна, підписавши відповідний документ у Брюсселі 8 лютого 1994 р. [2, с. 137].

Наступним кроком до майбутнього членства у системі колективної безпеки було підписання Хартії про особливе партнерство між НАТО й Україною 9 липня 1997 р. у Мадриді. Цей документ став офіційною основою відносин між ними. Хартія дозволяє державам – членам НАТО знову підтвердити свою підтримку суверенітету і незалежності України, її територіальної цілісності, демократичного розвитку, економічного процвітання і статусу неядерної держави, а також принципу недоторканності кордонів. Північноатлантичний альянс розцінює їх як ключові чинники стабільності й безпеки в Центральній і Східній Європі і на континенті загалом.

Події 2013 р. показали неефективність позаблокового статусу для України та її неспроможність як держави самотужки забезпечити збереження цілісності та недоторканності своєї території, а Будапештський меморандум від 5 грудня 1994 р. не забезпечив реалізацію домовленостей країнами – його засновниками.

Тому 23 грудня 2014 р. Верховна Рада України прийняла рішення про відмову України від позаблокового статусу, який виявився неефективним у контексті убезпечення держави від зовнішньої агресії та тиску [4].

Ураховуючи ситуацію, яка склалася на сході країни, та розуміючи ризики втрати державності, політичне керівництво України прийняло рішення про вступ нашої держави до НАТО. Президентом України було підписано Указ № 92/2016 від 14 березня 2016 р., яким визначено Концепцію розвитку сектору безпеки і оборони України [3].

Відповідно до згаданої Концепції ефективний розвиток сектору безпеки і оборони в сучасних умовах передбачає: удосконалення системи планування застосування військ (сил) і засобів сектору безпеки і оборони на основі принципів і стандартів ЄС та НАТО; запровадження інтегрованої системи освіти із залученням викладачів, інструкторів із держав – членів НАТО і ЄС; формування нової культури безпеки зі збереженням за необхідності спеціалізації та індивідуалізації системи підготовки кадрів [3]. Для досягнення визначеної мети Концепції планується реалізувати комплекс завдань, які полягають у запровадженні керівництвом сектору безпеки і оборони прийнятих у державах – членах ЄС та НАТО принципів і стандартів [3]. Основна мета переходу на стандарти НАТО полягає в досягненні найбільш щільної взаємодії між збройними силами країн – членів НАТО [5, с. 3].

Аналіз наявних в Україні документів зі стандартизації НАТО свідчить, що їх основну частку складають міждержавні угоди зі стандартизації, які стосуються питань військової стандартизації, тобто оперативних та адміністративних питань [3]. У НАТО такі документи згруповані за двома найбільш поширеними серіями, а саме: «STANAG» (Standartization Agreement – угоди зі стандартизації) та «AP» (Allied Publikation – публікації Альянсу) [5, с. 4].

Системи військової стандартизації в Україні та НАТО різні. При цьому мова не йде про те, що українські документи «гірші» чи «кращі», наявна різниця в системах стандартів не дозволяє на цьому етапі гарантувати мінімальний рівень взаємодії військових підрозділів України та країн НАТО. Завданням системи військової освіти на сьогодні є створення відповідних умов для підготовки майбутніх офіцерів України, сформовані компетентності яких забезпечували б успішне виконання завдань у взаємодії з військовими підрозділами інших країн.

Потреба у вирішенні цього практичного завдання полягає в тому, щоб показники та критерії підготовки майбутніх офіцерів України відповідали міжнародним стандартам, зокрема стандартам підготовки особового складу для виконання завдань у взаємодії з військовими підрозділами інших країн.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Професійну підготовку майбутніх офіцерів військових формувань за міжнародними стандартами досліджують такі вчені, як С. Л. Речич [6, с. 85], О. М. Маслій [7, с. 138] та ін.

Питаннями підготовленості за міжнародними стандартами особового складу (з точки зору ефективності) як основною умовою організації та проведення бойової підготовки військових частин і підрозділів та окремих військовослужбовців до виконання завдань у складі національних контингентів та під час інших заходів міжнародного військового співробітництва займався В. В. Школяренко [8, с. 56].

Питання мовної взаємосумісності особового складу Збройних Сил України з військовими формуваннями міжнародних організацій, а також стандартизованого підходу, метою якого є виконання спільних завдань у багатонаціональному середовищі, досліджували Ю. М. Семенов та Ю. П. Сиромля. Питанням вивчення іноземної мови курсантами Національної академії Державної прикордонної служби відповідно до міжнародних освітніх стандартів займався І. А. Яремчук.

Згадані вчені розглядали питання підготовки військовослужбовців за міжнародними стандартами у вищому навчальному закладі, проте їхні дослідження були спрямовані на вивчення певних окремих аспектів, таких, як мовна підготовка, бойова підготовка, культурні особливості, питання конфліктів у багатонаціональному середовищі. На жаль, досліджень, присвячених комплексному вирішенню проблем професійної підготовки майбутніх офіцерів військових формувань України за міжнародними стандартами, наразі бракує.

Метою дослідження є визначення професійної підготовки майбутніх офіцерів

військових формувань за міжнародними стандартами.

Виклад основного матеріалу. Практична проблема дослідження полягає в тому, щоб сформулювати у військовослужбовців України відповідні компетентності, які дозволять їм виконувати спільні завдання у багатонаціональному середовищі. Оскільки в роботі досліджуються різні аспекти проблеми, пов'язані з поняттям «професійна підготовка», зупинимося на його трактуванні.

Визначення «професійна підготовка майбутніх офіцерів військових формувань за міжнародними стандартами» у науковій літературі й нормативно-правових актах не трапляється. Охарактеризуємо поняття «підготовка». Цей термін, як зазначає І. В. Гавриш, тісно пов'язаний із фаховою освітою та ґрунтується на концепції безперервного навчання, збагачує поняття готовності; підготовка до професії розглядається як процес формування готовності до неї, а готовність – як результат професійної підготовки. Професійна підготовка – це система навчання, яка забезпечує формування необхідних компетентностей, потрібних для певної діяльності, з метою здобуття певної кваліфікації за конкретною професійною спеціалізацією. У науковій літературі професійна підготовка майбутнього фахівця визначається як педагогічний процес університетської освіти, результатом якого є формування та розвиток професійної його готовності. Він проявляється у формах активності та визначає здібності ставити перед собою професійні цілі, обирати способи їх досягнення, здійснювати самоконтроль за виконанням власних дій і прогнозувати шляхи підвищення продуктивності роботи в професійному напрямі. Усе це формується за допомогою стандартів вищої освіти щодо опанування даного фаху та особистих якостей курсанта [9, с. 336]. Професійна підготовка курсантів навчальних закладів ДСНС є складною організаційною системою, що характеризується великою кількістю різних етапів підготовки, об'єднаних спільною метою. Важливе значення для цієї системи має якість оцінювання професійної підготовки фахівців для узгодження та цілеспрямованості всіх етапів процесу підготовки. У цьому руслі професійну підготовку розуміємо як систему взаємопов'язаних дій, спрямованих на підвищення рівня готовності майбутніх фахівців до діяльності в умовах підвищеного ризику [10]. Одне з найбільш повних визначень поняття професійної підготовки наводить Т. Танько: професійна підготовка – це система організаційних та педагогічних заходів, які забезпечують формування в особистості професійної спрямованості, системи знань, навичок, умінь і професійної готовності, що, у свою чергу, визначається як суб'єктивний стан особистості, яка вважає себе здатною і підготовленою до виконання певної професійної діяльності та прагне її виконати. Згадані вище поняття не суперечать, а доповнюють одне одного.

Поняття «стандарт» у вищій освіті – це основа освітньо-кваліфікаційного рівня курсантів (студентів) незалежно від форм здобуття вищої освіти. Відповідність освітніх послуг стандартам вищої освіти визначає якість освітньої та наукової діяльності навчального закладу. Систему стандартів вищої освіти становлять державний стандарт вищої освіти, стандарт вищої освіти в галузі міжнародних відносин та галузеві стандарти вищої освіти окремих університетів. Галузеві стандарти вищої освіти містять: освітньо-кваліфікаційні характеристики (ОКХ) випускників вищих навчальних закладів; освітньо-професійні програм (ОПП) підготовки; засоби діагностики якості вищої освіти. Стандарти вищої освіти розробляються для кожного рівня вищої освіти в межах кожної спеціальності відповідно до Національної рамки кваліфікацій і використовуються для визначення та оцінювання якості змісту та результатів освітньої діяльності вищих навчальних закладів. Стандарт вищої освіти визначає такі вимоги до освітньої програми: обсяг кредитів, необхідний для здобуття відповідного ступеня вищої освіти; перелік компетентностей випускника; нормативний зміст підготовки здобувачів вищої освіти, сформульований у термінах результатів навчання; форми атестації здобувачів вищої освіти; вимоги до наявності системи внутрішнього забезпечення якості вищої освіти; вимоги професійних стандартів (у разі їх наявності).

Вивчивши поняття стандартизації та міжнародної стандартизації, можна зауважити таке. Міжнародна стандартизація – стандартизація, участь в якій відкрита для відповідних

органів усіх країн. Під стандартизацією розуміють діяльність, яка спрямована на досягнення упорядкування в певній галузі шляхом установлення положень для загального і багаторазового застосування щодо реальних і потенційних завдань. Ця діяльність проявляється в розробленні, опублікуванні та застосуванні стандартів.

У світовому просторі можна спостерігати тенденції щодо розроблення стандартів вищої освіти з орієнтацією на компетентнісний підхід. Переважна більшість країн світу ще у 80–90 роках створили стандарти загальної освіти і сформулювали державні вимоги до змісту освіти. Державні стандарти мають багато спільного, та водночас і певні відмінності. У англосакських країнах (США, Англія, Канада, Австралія) стандартизація йде шляхом розширення обов'язкового змісту. У Росії, Італії, Франції та Японії скорочують обсяг обов'язкового змісту або ж виділяють з нього базову освіту, яка необхідна для всіх. У США стандарти мають рекомендаційний характер і не є обов'язковими. Стандарти не повинні обмежувати можливості для підвищення якості освіти. У 1946 році була створена Міжнародна організація зі стандартизації ISO (International Organisation for Standardization), головною метою якої стало сприяння розвитку стандартизації і пов'язаних з нею галузей знань. На неї покладено такі завдання: координація та уніфікація міжнародних стандартів; розроблення міжнародних стандартів та сприяння їх використанню; здійснення обміну інформацією з питань стандартизації тощо. Ще на початку 80-х років технічні комітети Міжнародної організації зі стандартизації ISO приступили до розроблення стандартів професійної освіти. Важливим кроком щодо поглиблення процесу стандартизації стало прийняття Міжнародної стандартної класифікації освіти, яка була розроблена ЮНЕСКО як інструмент, який дасть змогу порівняти статистичні дані в різних країнах, а також використати їх разом з економічною і трудовою статистикою. Міжнародна організація зі стандартизації як класифікатор освіти, у якому зазначено 22 напрями підготовки, заснована на суто освітніх критеріях – рівні і ступені, структурі галузей, сформованих за предметною ознакою, та змісті програм навчання – незалежно від планів тих, хто навчається на відповідних курсах [10, с. 5].

Вивчаючи стан освітніх стандартів США, М. С. Бургін та Г. В. Степанко зазначили, що в 1991 році Конгрес заснував тимчасовий державний орган – національну раду зі стандартів освіти та тестування (NCEST) з метою створення національних стандартів та тестів. Мета стандартів – домогтись високих досягнень, а не мінімальної компетенції; стандарти повинні вказувати напрями, а не бути навчальною програмою [10, с. 5].

Досліджуючи поняття «міжнародний стандарт», можна погодитись з думкою Н. Бойко про те, що міжнародна система стандартів є основною сучасною стратегією підвищення ефективності вітчизняної освіти та конкурентоздатності наукових досліджень.

Отже, з вищезазначеного можна зробити висновок, що «міжнародний стандарт» – це стандарт підготовки здобувачів вищої освіти у вищому навчальному закладі на основі єдиного підходу, який відповідає основним принципам підготовки країн певної асоціації. Пропонуємо таке визначення поняття «професійна підготовка майбутніх офіцерів військових формувань за міжнародними стандартами»: це педагогічний процес вищої освіти, який відповідає основним принципам підготовки країн певної асоціації, з метою виконання ними спільних міжнародних завдань у багатонаціональному середовищі реалізації ефективних військових операцій, розвитку європейського військового потенціалу в рамках військового союзу, розвиток структур і процесів запобігання конфліктів і врегулювання кризових ситуацій.

Наразі професійна підготовка майбутніх офіцерів України повинна бути спрямована на досягнення їх взаємосумісності із силами НАТО до 2020 року – це заявлена мета України. Наприклад, у Національній гвардії України досягнення заявленої мети супроводжується вирішенням таких завдань: приведення систем управління, зв'язку, озброєння, матеріально-технічного забезпечення до єдиних стандартів; удосконалення системи підготовки особового складу, реформування системи логістичного та вдосконалення системи медичного забезпечення; підтримування високого рівня кібернетичної безпеки в інформаційно-телекомунікаційній системі Національної гвардії України; підключення Центру керівництва в

кризових ситуаціях до загальнодержавної мережі ситуаційних центрів, у тому числі тестування системи електронного документообігу в локальній комп'ютерній мережі Національної гвардії України; розмежування повноважень між офіцерським та сержантським складом, запровадження інституту головних сержантів (старшин); введення посад головного сержанту (старшини) взводу, роти, батальйону, бригади та Національної гвардії України.

У НГУ вже запроваджено підготовку інструкторів, проводиться робота щодо створення міжнародного, міжвідомчого, багатопрофільного центру підготовки на базі Навчального центру в с. Старе за міжнародними стандартами. У Навчальному центрі Національної гвардії України (м. Золочів) планується створення школи сержантів та продовження підготовки інструкторів.

Протягом 2016 року проведено ряд заходів щодо вдосконалення мовної підготовки в Національній гвардії України: відповідно до рекомендацій Міжнародного Бюро мовної комунікації НАТО проведено роботу щодо внесення змін до програм підготовки фахівців немовних спеціальностей Національної академії Національної гвардії України шляхом збільшення кількості годин на вивчення іноземної мови; проведено роботу щодо додаткового виділення місць на спеціалізованих курсах НАТО для підвищення кваліфікації фахівців мовного відділу та викладачів Національної академії Національної гвардії України з викладання англійської мови (протягом 2016 року підвищення кваліфікації пройшли 5 фахівців Академії); організовано проведення попереднього тестування курсантів, які вступили на навчання до Національної академії Національної гвардії України, для визначення рівня володіння іноземною мовою і подальшого навчання у відповідних рівнях групах; проведено роботу щодо започаткування пілотного проекту із запровадження інтенсивних курсів вивчення англійської мови на базі Мовного відділу Національної академії Національної гвардії України; за сприяння іноземних партнерів представники Національної гвардії України постійно проходять навчання з вивчення іноземних мов на різноманітних курсах як в Україні, так і за кордоном.

Крім того, плануємо поступово впровадити вимоги щодо знання іноземної мови для певних посад, адже із розвитком міжнародного співробітництва вже існує нагальна потреба у фахівцях різних напрямів, які володіють іноземними мовами, для участі в міжнародних заходах, навчання та перепідготовки за кордоном. Такий підхід дозволить забезпечити взаємосумісність під час участі у спільних міжнародних (багатонаціональних) навчаннях, а також під час виконання спільних завдань у миротворчих місіях. Тому для прискорення реалізації планів мовний відділ Національної академії Національної гвардії України найближчим часом буде реорганізовано в Мовний Центр. Також запроваджено систему підготовки військовослужбовців з тактичної медицини, а у військових частинах Національної гвардії України проводяться заняття з військово-медичної підготовки, зокрема за участю іноземних інструкторів.

Суть нашої співпраці з членами Альянсу полягає у всебічному вивченні їхнього досвіду, а ми, у свою чергу, повинні зуміти його адаптувати і застосувати в українських реаліях. Більше того, наш досвід також стає в нагоді країнам-учасникам. Так, на Варшавському саміті НАТО в 2016 році було підкреслено, що протистояння в Україні відбувається не лише на суходолі, воді та в повітрі, а й в інформаційному просторі. Це й інформаційні атаки, і спроби зламати бази даних, комп'ютерні мережі тощо. Саме тому наш досвід протидії в умовах гібридної війни є дуже цінним для наших північноатлантичних партнерів.

Саме тому 9 липня 2016 р. у Варшаві на засіданні глави держав та урядів Комісії Україна-НАТО схвалили Комплексний пакет допомоги для України. Його метою є консолідація та збільшення допомоги НАТО для України. Це дозволить Україні стати більш стійкою, краще організувати власну безпеку та проводити необхідні реформи, зокрема в секторах безпеки та оборони.

Партнери будуть продовжувати надавати консультації стратегічного рівня з питань реформування секторів безпеки та оборони, а також інституційного розвитку через

Представництво НАТО в Україні та роботу Спільної робочої групи з військової реформи. Основні напрями включатимуть демократичний та цивільний контроль над сектором безпеки і оборони, а також створення ефективних і дієвих структур безпеки і оборони.

Комплексний пакет допомоги для України містить понад 40 цілеспрямованих заходів з підтримки в ключових сферах. Ці заходи є взаємодоповнювальними компонентами спільної роботи на стратегічному рівні та розширяють можливості України щодо посилення спроможності організувати свою безпеку. До них належать: управління, контроль, зв'язок та комп'ютеризація; логістика і стандартизація; військово-технічне співробітництво; кібернетична безпека; енергетична безпека; медична реабілітація; знешкодження саморобних вибухових пристроїв та утилізація і розмінування вибухонебезпечних предметів; стратегічні комунікації; протидія гібридним загрозам; реформа органів безпеки; планування на випадок надзвичайних ситуацій цивільного характеру та інші.

Цікавим для нашого навчального закладу, оскільки він є єдиною науковою установою Національної гвардії України, є захід «Наука, пов'язана з питаннями безпеки». Програма НАТО «Наука заради миру і безпеки», де Україна є головним бенефіціаром, сприятиме реалізації заходів у рамках Комплексного пакету допомоги для України в цій галузі. Діяльність цієї програми в Україні допомагає у вирішенні широкого спектру проблем, що виникають у галузі безпеки, таких як боротьба з тероризмом, використання передових технологій, кіберзахист, енергетична безпека і захист від матеріалів, які містять хімічні, біологічні, радіологічні та ядерні компоненти.

Не менш важливими заходами, яким сьогодні ми будемо приділяти увагу, є заходи «Розбудова інституцій та спроможностей». Заходи, передбачені в Комплексному пакеті допомоги для України, спрямовані на посилення демократичного контролю, в тому числі посилення ролі парламенту та громадянського суспільства, просування інституційних реформ у сфері безпеки й оборони, удосконалення професійної військової освіти в Україні, а також посилення цілісності та кращих методів управління в українському оборонному та відповідному безпековому секторі. Головні програми НАТО з розвитку спроможностей та потенціалу для країн-партнерів будуть спрямовані на досягнення цілей, спільно сформованих у цій сфері, з урахуванням стандартів і принципів, що застосовуються в НАТО. Такі цілі реалізуються з допомогою представництва НАТО в Україні, Процесу планування та оцінки сил, програми з удосконалення військової освіти, програми НАТО з розбудови цілісності, прозорості, підзвітності та зниження корупційних ризиків в оборонних та безпекових інституціях і програми професійної підготовки цивільного персоналу сектору безпеки і оборони. У рамках військового співробітництва діяльність буде зосереджена на розвитку взаємосумісності, освіти та професійної підготовки.

Висновки. Під час роботи над статтею вперше було визначено поняття «професійна підготовка майбутніх офіцерів військових формувань за міжнародними стандартами», під яким пропонується розуміти педагогічний процес вищої освіти, який відповідає основним принципам підготовки країн певної асоціації, з метою виконання ними спільних міжнародних завдань у багатонаціональному середовищі реалізації ефективних військових операцій, розвитку європейського військового потенціалу в рамках військового союзу, розвиток структур і процесів запобігання конфліктам і врегулювання кризових ситуацій.

У подальшому планується:

- проведення опитування військовослужбовців, які брали участь у спільних навчаннях військових підрозділів різних країн, з метою визначення необхідних компетентностей для виконання спільних завдань, а також створення педагогічних та інших умов у вищих військових навчальних закладах та військових частинах для формування цих компетентностей;
- проведення аналізу чинних стандартів підготовки систем колективної безпеки;
- проведення порівняльного аналізу систем підготовки вітчизняних та зарубіжних військових кадрів;

- обґрунтування усунення суттєвих розбіжностей у процесі підготовки цих систем;
- формування вимог до кадрів, які забезпечують підготовку військовослужбовців організування заходів щодо підвищення кваліфікації; додаткового (посиленого) вивчення іноземної мови та ін.

Список використаних джерел та літератури

1. Кондрач Я. Євроінтеграційний шлях України у 90-х роках ХХ століття [Електронний ресурс] / Я. Кондрач. – Режим доступу: [http://nbuv.gov.ua / UJRN / Ukrpol _2013_6_14](http://nbuv.gov.ua/UJRN/Ukrpol_2013_6_14) (дата звернення : 14.03.17). – Назва з екрана.
2. Недзельський Ю. Програма «Партнерство заради миру» та особливості приєднання до неї України [Електронний ресурс] / Ю. Недзельський // Політичний менеджмент. – Режим доступу: [http://www.ipiend.gov.ua /uploads/pm/pm_47/nedzelskyi_programa.pdf](http://www.ipiend.gov.ua/uploads/pm/pm_47/nedzelskyi_programa.pdf) (дата звернення : 14.03.17). – Назва з екрана.
3. Про рішення Ради національної безпеки і оборони України [Електронний ресурс] : Указ Президента України від 14.03.2106 № 92/2016. – Режим доступу: <http://www.president.gov.ua/documents/922016-19832> (дата звернення : 14.03.17). – Назва з екрана.
4. Меморандум про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/998_158 (дата звернення : 15.03.17). – Назва з екрана.
5. Хижняк В. В. Проблеми впровадження в Україні військової системи стандартизації НАТО [Електронний ресурс] / В. В. Хижняк // Системи озброєння і військова техніка. – Режим доступу: [http://nbuv.gov.ua /UJRN /soivt_2005_2_3](http://nbuv.gov.ua/UJRN/soivt_2005_2_3) (дата звернення : 15.03.17). – Назва з екрана.
6. Речич С. Л. Співпраця Збройних сил України з Організацією Північноатлантичного договору: механізми і результати [Електронний ресурс] / С. Л. Речич // Військово-науковий вісник. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua / UJRN / vnv_2011_16_10 (дата звернення: 15.03.17). – Назва з екрана.
7. Маслій О. М. Особливості підготовки майбутніх офіцерів тилу у сфері військово-економічної логістики [Електронний ресурс] / О. М. Маслій // Збірник наукових праць Хмельницького інституту соціальних технологій Університету «Україна». – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua / UJRN/ Znpkhist_2012_5_31 (дата звернення : 15.03.17). – Назва з екрана.
8. Школяренко В. В. Проблеми фахової та бойової підготовки особового складу Збройних Сил України [Електронний ресурс] / В. В. Школяренко // Наука і оборона. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua / UJRN / nauio_2014_4_10 (дата звернення : 15.03.17). – Назва з екрана.
9. Підвищення якості університетської освіти: професійна та практична підготовка фахівців [Електронний ресурс] / Л. В. Шульга, Л. В. Бражник, Ю. В. Вакулєнко // Полтавська державна аграрна академія. – Режим доступу: [https://www.pdaa.edu.ua/sites/default / files/nppdaa/6.2/335.pdf](https://www.pdaa.edu.ua/sites/default/files/nppdaa/6.2/335.pdf) (дата звернення : 12.05.17). – Назва з екрана.
10. Кайдалова Л. Г. Теоретичні та практичні питання стандартизації освітньої діяльності [Електронний ресурс] / Л. Г. Кайдалова // Національний фармацевтичний університет. – Режим доступу : [http://dspace.nuph.edu.ua / bitstream /123456789 / 5526 /1/ %D0%A2%D0%B5%D0%BE%D1%80%D0%B5%D1%82_%D0%BF%D0%B8%D1%82%D0%B0%D0%BD%D0%BD%D1%8F_%D1%81%D1%82%D0%B0%D0%BD%D0%B4%D0%B0%D1%80%D1%82%D0%B8%D0%B7%D0%B0%D1%86%D1%96%D1%97%20\(1\).pdf](http://dspace.nuph.edu.ua/bitstream/123456789/5526/1/D0%A2%D0%B5%D0%BE%D1%80%D0%B5%D1%82_%D0%BF%D0%B8%D1%82%D0%B0%D0%BD%D0%BD%D1%8F_%D1%81%D1%82%D0%B0%D0%BD%D0%B4%D0%B0%D1%80%D1%82%D0%B8%D0%B7%D0%B0%D1%86%D1%96%D1%97%20(1).pdf) (дата звернення : 12.05.17). – Назва з екрана.

Ярослав Владимирович Павлов,
кандидат педагогических наук,
старший научный сотрудник
научно-исследовательского центра
служебно-боевой деятельности

Национальной академии
Национальной гвардии Украины,
e-mail: palych.yaroslav@gmail.com

ОБОСНОВАНИЕ НЕОБХОДИМОСТИ ПРОВЕДЕНИЯ ИССЛЕДОВАНИЯ ТЕОРЕТИКО-МЕТОДИЧЕСКИХ ОСНОВ ПРОФЕССИОНАЛЬНОЙ ПОДГОТОВКИ БУДУЩИХ ОФИЦЕРОВ ВОЙНСКИХ ФОРМИРОВАНИЙ В УКРАИНЕ ПО МЕЖДУНАРОДНЫМ СТАНДАРТАМ

В статье определена необходимость проведения исследования теоретико-методических основ профессиональной подготовки будущих офицеров военных формирований по международным стандартам. Охарактеризованы актуальность, цель, задачи, противоречия, методы исследования. Определено направление развития данной темы исследования. Определено практическую проблему, которая заключается в том, чтобы сформировать у военнослужащих Украины соответствующие компетентности, которые позволят им выполнять совместные задачи в многонациональной среде и научную проблему, при изучении которой нами было выяснено, что научных трудов по решению указанной практической проблемы нет, но есть возможность использовать сформированный научный аппарат для ее решения.

Ключевые слова: компетентность, профессиональная подготовка, будущие офицеры, международные стандарты, многонациональная среда.

Yaroslav Pavlov,
Ph.D., senior researcher of the research senter
of service-combat activities
of the National Academy
of the National Guard of Ukraine,
e-mail: palych.yaroslav@gmail.com

THE GROUNDING OF THE NEED FOR CONDUCTING THE RESEARCH OF THEORETICAL AND METHODOLOGICAL BASES PROFESSIONAL TRAINING OF FUTURE OFFICERS OF THE MILITARY FORMATION UNDER THE INTERNATIONAL STANDARDS

In the article considers the problem of education future officers according to the international standards.

Introduction. *The article defines the need to conduct a study of the theoretical and methodological foundations for the professional training of future officers of military formations in accordance with international standards. The relevance, purpose, tasks, contradictions, methods of research are characterized. The direction of development of this research topic is determined.*

Key words: *competence, professional training, future officers, international standards, multicultural environment.*

Purpose. *The article is aimed at defining areas of improvement training of future officers of military units by international standards.*

Methods of investigation *are theoretical, empirical and statistical.*

Results. *Analysis of studies on the complex problem resolution training to the future officers of military units of Ukraine by international standards, is currently lacking. Therefore, investigated problem is relevant and it's aim is to form the corresponding competences in ukrainian military that will enable them to carry out joint tasks in a multinational environment. The formation of the above competences will precede the theoretical, empirical and statistical methods. On the basis of certain research methods will be formed components, performance and levels of training future officers to perform their tasks in the multicultural environment.*

Originality. *The process of training future officers of military units to the international standards has complex approach. However, the basis of formation above competences for perform*

the tasks in a multinational environment is to solve these problems the study, among which are:

- to make an analysis of existing training standards collective security systems;
- to make a comparative analysis of domestic and foreign training of military personnel;
- justify the elimination of significant differences in the system of training of these systems;
- form requirements for personnel that providing military training [organizing events to training; additional (enhanced) learning a foreign language] and others.

Conclusion. *The main directions of training future officers must ensure the successful execution of joint tasks in the multinational environment.*

Key words: *competences, training, future officers, international standards, multinational environment.*

References

1. Kondrach, J. Path of European integration of Ukraine in the 90-ies [electronic resource] / J. Kondrach. - Access: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Ukrpol_2013_6_14 (date of treatment: 14.03.17). - Name of the screen.
2. Nedzel'skyi, J. program "Partnership for Peace" and features acceding to Ukraine [electronic resource] / J. Nedzel'skyi // Political Management. - Access: http://www.ipiend.gov.ua/uploads/pm/pm_47/nedzelskyi_programa.pdf (date of treatment: 14.03.17). - Name of the screen.
3. Volodina, M. Problems and prospects of cooperation between Ukraine and NATO in the context of the strategic partnership between NATO and the European Union [electronic resource] / M. Volodina. - Access: http://www.nbuv.gov.ua/old_jrn/Soc_Gum/Us/2007-2008_89/39Ukrstud89_Volodina.pdf (date of treatment: 03.14.17). - Name of the screen.
4. Memorandum on security assurances in connection with Ukraine's accession to the Treaty on Nonproliferation of Nuclear Weapons [Electronic resource]. - Access: http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/998_158 (date of treatment: 15.03.17). - Name of the screen.
5. Khyzhnyak, V.V. Problems of implementation in Ukraine NATO military standardization [electronic resource] / V.V. Khyzhnyak // weapons systems and military equipment. - Access: http://nbuv.gov.ua/UJRN/soivt_2005_2_3 (date of treatment: 15.03.17). - Name of the screen.
6. Rechych, S.L. Armed Forces of Ukraine cooperation with NATO, mechanisms and results [electronic resource] / S.L. Rechych // Military Science Journal. - Access: http://nbuv.gov.ua/UJRN/vnv_2011_16_10 (date of treatment: 15.03.17). - Name of the screen.
7. Masliy, O.M. Peculiarities of training future officers in the rear area of military and economic logistics [electronic resource] / A.N. Masliy // Proceedings of Khmelnytsky Social Technologies Institute of the University "Ukraine". - Access: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Znpkhist_2012_5_31 (date of treatment: 15.03.17). - Name of the screen.
8. Shkolyarenko, V.V. Problems of professional and combat training of the Armed Forces of Ukraine [electronic resource] / V.V. Shkolyarenko // Science and Defense. - Access: http://nbuv.gov.ua/UJRN/nauio_2014_4_10 (date of treatment: 15.03.17). - Name of the screen.
9. Improving the quality of university education, professional training and practical [electronic resource] / L.V. Shulga, L.V. Brazhnyk, Y.V. Vakulenko // Poltava State Agrarian Academy. - Access: <https://www.pdaa.edu.ua/sites/default/files/nppdaa/6.2/335.pdf> (date of treatment: 12.05.17). - Name of the screen.
10. Kaydalova L.G. Theoretical and practical issues of standardization of educational activities [electronic resource] / L.G. Kaydalova // National University pharmaceutical. - Access: [http://dspace.nuph.edu.ua/bitstream/123456789/5526/1/%D0%A2%D0%B5%D0%BE%D1%80%D0%B5%D1%82_%D0%BF%D0%B8%D1%82%D0%B0%D0%BD%D0%BD%D1%8F_%D1%81%D1%82%D0%B0%D0%BD%D0%B4%D0%B0%D1%80%D1%82%D0%B8%D0%B7%D0%B0%D1%86%D1%96%D1%97%20\(1\).pdf](http://dspace.nuph.edu.ua/bitstream/123456789/5526/1/%D0%A2%D0%B5%D0%BE%D1%80%D0%B5%D1%82_%D0%BF%D0%B8%D1%82%D0%B0%D0%BD%D0%BD%D1%8F_%D1%81%D1%82%D0%B0%D0%BD%D0%B4%D0%B0%D1%80%D1%82%D0%B8%D0%B7%D0%B0%D1%86%D1%96%D1%97%20(1).pdf) (date of treatment: 12.05.17). - Name of the screen.

Отримано редакцією 19.04.2017 р.